

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Комисия за енергийно
и водно регулиране

РЕШЕНИЕ

№ Ц-32
от 28.12.2023 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

на закрито заседание, проведено на 28.12.2023 г., след като разгледа Решение № 6165 от 22.06.2022 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 12273 от 2021 г., с което е оставено в сила Решение № 5749 от 13.10.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 55 състав по адм. дело № 7441 от 2020 г., с което се отменя Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. 8 и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2020 г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени и премии на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала” на дружества от сектор „Топлоенергетика”. По т. 8 от посоченото решение, Комисията е утвърдила на „Топлофикация - Разград“ АД цени на електрическата и топлинната енергия, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 190,10 лв./MWh; премия по чл. 33а от Закона за енергетиката (ЗЕ) – 100,67 лв./MWh; еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 85,73 лв./MWh, при ценообразуващи елементи на цените: необходими годишни приходи – 5 007 хил. лв., в т. ч.: разходи – 4 748 хил. лв., от които условно-постоянни – 1 457 хил. лв. и променливи – 3 291 хил. лв.; регулаторна база на активите – 4 873 хил. лв., норма на възвръщаемост – 5,32%; при количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 15 237 MWh и количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 24 620 MWh.

По жалба на „Топлофикация - Разград“ АД, с Решение № 5749 от 13.10.2021 г. на Административен съд - София град (АССГ), Трето отделение, 55 състав по адм. дело № 7441 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 6165 от 22.06.2022 г. на Върховния административен съд – Трето отделение (ВАС), по адм. дело № 12273 от 2021 г. е отменено Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г., в частта му по т. 8, и преписката е върната на КЕВР за ново произнасяне при съобразяване на дадените задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

Видно от мотивите на решението на касационната инстанция, тричленният състав на ВАС е приел решението на административния съд за правилно, като по отношение на конкретните ценообразуващи елементи, за които КЕВР е извършила корекции по заявлението на „Топлофикация - Разград“ АД, касационната инстанция намира следното:

По отношение на *нормата на възвръщаемост на привлечения капитал*, касационната инстанция приема следното: съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала. Видно от Справка № 3 НВпк е коригирана, заявена е 4,84%, а е одобрена 3,24%. Така заявената НВпк се формира от заеми от 2009 г. и 2019 г. С административния акт КЕВР е утвърдила НВпк на база на статистически данни на Българска народна банка (БНБ) към 31.12.2019 г. Нормата на възвръщаемост на собствения капитал е намалена на 5% за всички дружества при отчитане на изискванията на чл. 23, т. 4 от ЗЕ, както и специфичните условия

на работа на топлофикационните дружества и ценовата еластичност на търсенето на предлаганите услуги. ВАС приема за правилно приетото от АССГ, че не е икономически обосновано статистическите данни за лихвените нива към края на 2019 г. да се прилагат към кредити, привлечени от топлофикационното дружество в предходен регулаторен период при положение, че дружеството няма нито задължението, нито възможността да предоговаря или рефинансира кредитите си ежегодно. Според ВАС, одобрената от КЕВР НВпк може да се приеме за икономически обоснована за кредити, получени през периода, за който се отнася, но не се отчитат влияния като такси за разглеждане и управление на кредита и други, каквито са налице при банковите заеми. ВАС прави извод, че директното прилагане на пазарната лихва към края на последната календарна година, без анализ и прилагане на корекции, е необосновано от икономическа гледна точка.

ВАС посочва, че при определяне на утвърдената среднопретеглена норма на възвръщаемост, КЕВР е приложила т. 41 от Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“, приети с решение по протокол № 116 от 26.06.2018 г., по т. 1 на КЕВР (Указания-НВ), като е взела предвид норма на възвръщаемост на привлечения капитал от 3,24% по официални данни на БНБ за кредити за нефинансови предприятия, за периода към края на предходната 2019 г. Съгласно посочената т. 41 от Указания-НВ, Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал, на основата на статистически данни за пазарните й величини и/или официално публикувана прогнозна информация. В тази връзка, касационната инстанция счита, че в т. 41 на Указанията не е посочено към кой момент следва да се вземат статистическите данни за пазарната цена на привлечения капитал. Поради това, ВАС приема, че КЕВР необосновано е приела статистическите данни към края на предходната година, без да обсъди дали са актуални към датата на постановяване на оспореното решение, още по-малко какви са прогнозните стойности през целия ценови период. Касационната инстанция приема за правилно приетото от първоинстанционния съд, че включването в цените на норма на възвръщаемост на привлечения капитал под приложимия среднопретеглен за дружеството размер по силата на действащи и обвързващи го договори за кредит би довело до намаляване на неговата възвръщаемост, като разликата се покрива за негова сметка.

По отношение на *разходите за амортизации в преноса на топлинна енергия* ВАС приема следното: при изпълнение на правомощията си по ценово регулиране КЕВР е задължена да осигурява баланс между интересите на енергийните дружества и клиентите. Разходите за амортизации следва да се извършват на база отчетната стойност на относимите активи към преноса, съответно производството, като срокът за амортизиране да се определя по групи активи, съобразно полезния им живот по групи, какъвто подход се използва в данъчното законодателство. Намалението на разходите за амортизация на активите за обновяване на материалните производствени мощности е принципно технически и икономически необосновано поради физическото остаряване на оборудването и поради бързото развитие на техниката изискващо непрекъснато обновяване на производственото оборудване, с оглед постигане на оптимални икономически резултати. В допълнение касационната инстанция сочи, че намаляването на разходите за обновяване на топлопреносната структура принципно е технически необосновано, тъй като е налице постоянна нужда от поддръжката и подмяната с оглед техническото състояние и необходимост от преоразмеряване спрямо изменените топлинни товари. ВАС приема за правилно отбелязаното от административния съд, че подходът за осредняване, използван от КЕВР, не отразява коректно полезния живот на активите в производството и в преноса, и определените разходи за амортизации в резултат на него не възстановяват икономически обоснованите разходи за амортизации на дружествата. Според касационната инстанция, икономически обоснованият начин за преценка и изчисляване разходите за амортизации е с определяне на полезен живот по групи активи - еднакъв за всички дружества с цел да бъдат равнопоставени и при съобразяване на техническия и икономическия полезен живот на конкретните активи. КЕВР е приела осреднен полезен живот на всички активи в производството, съответно в

преноса, което би могло да доведе до ощетяване на някои енергийни предприятия, поради разлики в отчетната стойност на активите от различните групи, чиито полезен живот е различен. Регулаторният орган е посочил, че техническите и експлоатационните характеристики на енергийните обекти за производство и за пренос на топлинна енергия на всички регулирани дружества са му служебно известни и поради това е извършена обобщена оценка на техния полезен живот, като е прието за целесъобразно за регулаторни цели да се приемат единни амортизационни квоти за активите за производство и за пренос на топлинна енергия. Касационна инстанция намира един такъв подход за неправилен, доколкото следва да се отчита индивидуалните особености и технически характеристики на активите на всеки от заявителите, в противен случай би се обезсмислила необходимостта от индивидуална заявка и обосновка на исканите изменения от дружествата. Като не е сторила това, ВАС приема, че КЕВР е постановила акта си при нарушение на материалния закон, чрез несъразмерно упражняване на принципът на оперативна самостоятелност, залегнал в чл. 6 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

ВАС приема за правилни изводите на АССГ за незаконосъобразност на оспорения административен акт по отношение на *разходите за ремонт*. Касационната инстанция посочва, че КЕВР е намалила разхода до нивото на отчетените през 2019 г. без подробен анализ на заявените за необходими от дружеството такива, съобразно характеристиката на използваните от него съоръжения и необходимостта от такива в конкретния период за всяко от тях. В тази връзка, ВАС приема за правилно и обосновано, констатираното от АССГ, че липсват анализ и мотиви за извършеното намаление. Касационната инстанция намира, че е възможно непризнаването на разходите за ремонти в заявения размер да доведе до непълно възстановяване на разходите за ремонти, в случай че бъдат извършени, или ще доведе до неизвършване на всички планирани ремонтни дейности. Непълното възстановяване на разходи се отразява в намаление на утвърдената възвръщаемост, тъй като частта от разходи, които енергийното предприятие следва да извърши за осъществяване на лицензионната дейност, но не са признати от КЕВР и включени в утвърдените цени, се покриват за сметка на възвръщаемостта на капитала. ВАС посочва, че непризнаването на присъщо необходими разходи и невключването им в цените във всеки случай се отразява в непълно възстановяване на икономически обосновани разходи. Това рефлектира в намаление на утвърдената възвръщаемост, което е в противоречие на предвидения в чл. 31, т. 2 ЗЕ принцип на регулиране, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им, в т.ч. и разходите за ремонти. В тази връзка, ВАС прави извод, че разходите за ремонти са явяват технически необходими и обосновани с цел гарантиране на нормалната експлоатация на енергийните съоръжения.

По отношение на *разходите за заплати и възнаграждения*, ВАС приема, че АССГ е формирал законосъобразен правен извод, основан на данните по делото и комплексната техника – икономическа експертиза. В тази връзка посочва, че по отношение на разходите за заплати и възнаграждения, заявени от „Топлофикация - Разград“ АД, е установено, че корекцията в заявените от дружеството разходи е в намаление с 58 хил. лв. за заплати и възнаграждения и с 11 хил. лв. за свързани с тях осигуровки. Допуснатото от КЕВР увеличение на разходите за възнаграждения и заплати е в размера на 8,9 %, във връзка с увеличението на минималната работна заплата в страната от 01.01.2020 г. В обосновката си за исканото увеличение на разходите за заплати и възнаграждения „Топлофикация - Разград“ АД е посочила, че целта е да се навакса изоставането на възнагражденията, които са съществено под средния размер на заплатите в отрасъл „Енергетика“. Позовавайки, се на заключението по приетата по делото експертиза, ВАС приема за установено, че КЕВР не е предоставила данни и не е извършила сравнителен анализ по отношение на заплащането в различните дружества. В тази връзка касационната инстанция приема, че в случая КЕВР е извършила посоченото намаление в разходите в нарушение на приложимите чл. 8, ал. 4 от Наредба № 5 от 23 януари 2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ), съответно чл. 11, ал. 4 от Наредба № 1 от 14 март 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ) и Глава втора, раздел 1 от Указания-НВ, в които е предвидено КЕВР да утвърждава прогнозен

размер на разходите след преценка за икономическата им обоснованост, въз основа на представени от дружествата обосновки и доказателства и на база сравнителен анализ, което според съда, в случая не е сторено. Касационната инстанция приема, че ограничението от КЕВР на допуснатото увеличение до 8,9 % не отчита състоянието на пазара на труда в различните региони на страната и няма да позволи повишаване на конкурентоспособността на дружеството в региона при наемане на персонал. Според ВАС, прилагайки един и същ процент увеличение се нарушава принципът за равенство, обективизиран в чл. 8, ал. 2 от АПК, доразвит в специалната уредба на чл. 23, т. 5 от ЗЕ, задължаващ при упражняване на правомощията си по ценово регулиране, Комисията да осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия.

ВАС приема за правилно решението на АССГ и в частта му, касаеща изводите по отношение *разходите за материали за текущо поддържане*. В касационното решение се посочва, че разходите за материали за текущо поддържане намалени с 56 хил. лв. Позовавайки се на установеното в приетата по делото експертиза, ВАС приема, че от направената корекция не става ясно кои разходи за материали за текущо поддържане са коригирани и защо. ВАС посочва, че „Топлофикация - Разград“ АД е описала, че увеличението спрямо отчетената стойност се дължи на промяна в броя и стойността на планираните технически обслужвания на Инсталацията за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, произведена и доставена от GEJenbacher. Непризнаването на присъщи разходи за текущо обслужване на ключово съоръжение водят до намаляване цените на топлинната и електрическа енергия и съответно до невъзможност дружеството да отдели финансов ресурс за извършването им или с цел обезпечаване на лицензионните си задължения да финансира въпросните технически обслужвания като същите няма да бъдат възвърнати през определените от Комисията цени. Разходите за материали са икономически обосновани, когато са присъщо-необходими и са подробно аргументирани по видове и стойности.

На следващо място в касационното решение се посочва, че в справките към заявлението за утвърждаване на цени, „Топлофикация - Разград“ АД е посочило количество продадена електрическа енергия за периода 01.07.2020 г. - 30.06.2021 г. в размер на 15 000 MWh. В решението на КЕВР, без да е посочен аргумент, количеството е коригирано на 15 237 MWh, т.е. налице е увеличение с 237 MWh. Същевременно съдът приема, че направеното увеличение по никакъв начин не води до увеличение на планирания разход за природен газ и съответно на размера на променливите разходи, които се изчисляват за производството на планираното количество от 16 500 MWh. Коригираната стойност представлява намаление на необходимите приходи с приблизително 45 хил. лева, за което намаление не е изложен конкретен анализ на увеличението на количествата електрическа енергия за продажба, като по повод неприемане на възражението на дружеството е посочено, че са коригирани собствените нужди от електрическа енергия, в съответствие с постигнатата стойност през базисната година. ВАС приема, че Комисията не е изложила собствени мотиви, поради което е достигнала и до незаконосъобразен извод.

Според касационната инстанция липсват мотиви от страна на Комисията и по отношение разликата между разходите за природен газ, които се изчисляват на база планираните и заявени от „Топлофикация - Разград“ АД количества гориво природен газ и одобрената от КЕВР цена на природния газ, и утвърдените и включени в цените разходи за гориво - природен газ, поради намалението на количеството природен газ за парната и водогрейната част на централата. Според ВАС, извършената от КЕВР корекция в увеличение на продаденото количество електрическа енергия се отразява в намаление на продажната цена на електрическата енергия в изчислителния модел, тъй като относимите необходими приходи се разпределят върху по-голямо количество за продажба.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя

административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото при спазване на указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г., в частта му по т. 8, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда задължителни указания с Решение № 6165 от 22.06.2022 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 12273 от 2021 г., с което е оставено в сила Решение № 5749 от 13.10.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 55 състав по адм. дело № 7441 от 2020 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация - Разград“ АД за ценовия период от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г., са както следва:

1. Разходи за амортизации в преноса:

Разходите за амортизации в преноса са определени на 109 хил. лв., съгласно заявените от дружеството за периода 01.07.2020-30.06.2021 г. и при съобразяване с установеното в мотивите на Решение № 6165 от 22.06.2022 г. на ВАС по адм. дело № 12273 от 2021 г.

2. Разходи за ремонт:

Разходите за ремонт са определени на 67 хил. лв., съгласно отчетените от дружеството за периода 01.07.2020-30.06.2021 г. и при съобразяване с установеното в мотивите на Решение № 6165 от 22.06.2022 г. на ВАС по адм. дело № 12273 от 2021 г.

3. Разходи за заплати и възнаграждения:

Разходите за заплати и възнаграждения са коригирани от 529 хил. лв. на 535 хил. лв., а осигурителните вноски и социалните разходи са коригирани от 108 хил. лв. на 107 хил. лв., съгласно отчетените от дружеството за периода 01.07.2020-30.06.2021 г. и при съобразяване с установеното в мотивите на Решение № 6165 от 22.06.2022 г. на ВАС по адм. дело № 12273 от 2021 г.

4. Разходи за материали за текущо поддържане:

Разходите за материали за текущо поддържане са коригирани от 60 хил. лв. на 112 хил. лв., съгласно отчетените от дружеството за календарната 2020 г. и при съобразяване с установеното в мотивите на Решение № 6165 от 22.06.2022 г. на ВАС по адм. дело № 12273 от 2021 г.

5. Норма на възвръщаемост на привлечения капитал:

В съответствие с Указания-НВ, „Топлофикация-Разград“ ЕАД е представило справка Приложение № 3 (от ценови модел справки от № 1 до № 9), от която е видно, че средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2019 г. е 4,84%. В Приложение № 3 дружеството е посочило договорените лихвени проценти и остатъчна главница, на базата на които е изчислен общият процент.

Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не са в съответствие с тази норма. Регулаторните правомощия на Комисията включват определянето на пределни стойности на определени разходи, които могат да бъдат заимствани от официални източници, което се извлича и от разпоредбите на чл. 10, ал. 2 от НРЦТЕ и чл. 15, ал. 2 от НРЦЕЕ, според които нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е в съответствие с пазарната норма. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява по начина, посочен в т. 40 от Указания-НВ, но се утвърждава до размера, посочен в т. 41 от Указания-НВ, според която

Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. В този смисъл е допустимо едновременното прилагане на двата подхода по т. 40 и т. 41 от Указания-НВ. В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. Съгласно чл. 2, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ЗЕ, основните цели на този закон са създаване на предпоставки за създаване и развитие на конкурентен и финансово стабилен енергиен пазар и енергийни доставки при минимални разходи. В чл. 2, ал. 2 от същия закон е предвидено наред с други и задължението, производството и търговията с електрическа и топлинна енергия да се извършват при гарантиране интересите на потребителите. Целите, посочени в чл. 2 от ЗЕ са ангажимент на органите, осъществяващи държавната политика в енергетиката, регулиране на дейностите в енергетиката, както и на всички енергийни дружества, каквото е и „Топлофикация - Разград“ АД. В тази връзка, с оглед спазване на изискванията на чл. 2, ал. 1, т. 4 от ЗЕ, е необходимо лицензиантът също да полага необходимите усилия, за да минимизира разходите си за осъществяване на лицензионната дейност. Гаранция за изпълнение на това задължение от енергийните предприятия е дейността на КЕВР по регулиране на цените в енергетиката и принципите, от които регулаторът се ръководи при извършването на тази дейност. На основание чл. 23, т. 4, т. 10 и т. 11 от ЗЕ, КЕВР следва да създава стимули за енергийните предприятия за ефективност на регулираните дейности, както и осигуряване на баланса между интересите на енергийните предприятия и клиентите. При преценката за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите, следва да се има предвид, че рискът за предприятията в сектор „Топлоенергетика“ е по-нисък от пазарния, поради наличието на условия за задължително изкупуване на електрическата енергия и сравнително стабилен пазар на топлинна енергия. Предвид изложеното, приложимото законодателство допуска намаляване на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал при отразяване на обективното състояние на пазара на кредитните услуги към съответния момент, с цел запазване относителната стабилност на цените на произвежданите от дружеството енергийни продукти в интерес на неговите клиенти

С оглед горното, е извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 3,24%, на основата на данни на Българската народна банка (БНБ) към 31.12.2019 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия).

С оглед съобразяване с постановеното решение на ВАС, е извършен анализ на актуалните статистическите данни на пазарната цена на привлечения капитал към датата на постановяване на отмененото решение на КЕВР, както и на прогнозните стойности през целия ценови период 01.07.2020-30.06.2021 г. В тази връзка се установява, че съгласно официални данни на БНБ (Лихвени проценти и обеми по нов бизнес по кредити, различни от овърдрафт, за сектор Нефинансови предприятия по период на първоначално фиксиране на лихвения процент) за ценовия период 01.07.2020-30.06.2021 г. нивото на лихвите по кредитите до 1 млн. евро над 5 години са средно в размер на 1,76%, съответно за 2020 г. са в размер на 2,31% и 1,73% за 2021 г.

Съпоставимо с така установените данни за пазарната норма, по смисъла на чл. 15, ал. 2 от НРЦЕЕ и чл. 10, ал. 2 от НРЦТЕ, КЕВР определя целева норма на възвръщаемост на привлечения капитал в размер на 3,24%.

По тези съображения е обосновано целевата норма на възвръщаемост на привлечения капитал за регулаторния период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г. да е в размер на 3,24%. Определянето на ценообразуващите елементи за регулаторни цели, съобразено с пазарните им стойности, цели недопускане ощетяване на енергийните предприятия и клиентите, с което се

спазва принципът в чл. 23, т. 4 от ЗЕ за осигуряване баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите.

6. Количества продадена електрическа енергия.

Количеството продадена електрическа енергия за ценовия период е коригирано от 15 237 MWh на 15 000 MWh, стойността от заявлението на дружеството и при съобразяване с установеното в мотивите на **Решение № 6165 от 22.06.2022 г. на ВАС по адм. дело № 12273 от 2021 г.**

7. Количество природен газ за водогрейната част на централата.

Количеството природен газ за водогрейната част на централата е коригирано от 2 360 kNm³ на 2 030 kNm³, или с 330 kNm³ в съответствие с постигнатата стойност през базисната година на КПД от 98,1%.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация - Разград“ АД, за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 200,37 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 110,94 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 85,73 лв./MWh;
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 5 116 хил. лв., в т.ч.:
 - Разходи – 4 857 хил. лв., от които условно-постоянни – 1 566 хил. лв. и променливи – 3 291 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 4 879 хил. лв.;
 - Норма на възвръщаемост – 5,32%;
 - Количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 15 368 MWh;
 - Количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 24 620 MWh.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с Решение № 6165 от 22.06.2022 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 12273 от 2021 г., с което е оставено в сила Решение № 5749 от 13.10.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 55 състав по адм. дело № 7441 от 2020 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

Р Е Ш И:

Утвърждава на „Топлофикация - Разград“ АД за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 200,37 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 110,94 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 85,73 лв./MWh;
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 5 116 хил. лв., в т.ч.:
 - Разходи – 4 857 хил. лв., от които условно-постоянни – 1 566 хил. лв. и

променливи – 3 291 хил. лв.;

- Регулаторна база на активите – 4 879 хил. лв.;
- Норма на възвръщаемост – 5,32%;
- Количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 15 368 MWh;
- Количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 24 620 MWh.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд София-град в 14-дневен срок.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н.ИВАНОВ

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

РОСИЦА ТОТКОВА